

Gruppe 7

Prosjektoppgave om Nett-TV

DIG3800 – Globalisering, konvergens og kontroll

Innledning

I løpet av de siste årene har internettets økende kapasitet åpnet for muligheten for store deler av befolkningen til å sende og motta strømmer av levende bilder. Nett-TV eller Web-TV, som er den populære betegnelsen kan sees ved hjelp av en nettleser og en media-avspiller. I noen deler av verden selges også fjernsyn med støtte for nettopp dette. Som et resultat av konvergenseffekten mellom analog video og internettets distinkte arkitektur har det blitt utviklet teknologi som kan sende og motta store datamengder i form av digitalisert og som regel komprimert video. Med dagens teknologi og innholdstilbydere kan nett-TV først og fremst konsumeres med datamaskiner og mobiltelefoner.

Denne oppgaven har som mål å identifisere, beskrive og analysere ulike aspekter ved nett-tv for så å drøfte nett-tvs levedyktighet i forhold til eventuelle konkurrenter. Første del av oppgaven tar for seg en del historikk i forhold til levende bilder, internett og norsk allmennkringkasting. Andre del av oppgaven bruker dette som grunnlag for å beskrive mediernes konvergenseffekt med spesielt fokus på digital film. Dessuten beskrives noen av de innebygde og disiplinerende kontrollsystemene, som skaper nye bruksmønstre i forhold til hvordan film og tv har blitt brukt tidligere. Dette gjøres med spesiell fokus på DRM-systemer, formater og standarder. Her dekkes også de største norske innholdstilbydere av nett-TV og en analyse av hvem som faktisk betaler for tjenesten. Den tredje delen av oppgaven går inn på en eventuell konkurranse mellom nett-TV og tjenester fra det kommende digitale bakkenettet. Bakkenettet utarbeides av Norsk Televisjon, der NRK og TV2 har like andeler og med at det nettopp disse aktørene som har de største tilbudene innen nett-TV oppstår det noen sentrale problemstillinger for hva deres agenda og fremtidsplaner er i forhold til de ulike tjenestene og innholdet i de ulike mediekanalene.

Nett-TV åpner også for en interaktivitet og toveiskommunikasjon som legger føringer for hvor, hvem, når og hvordan tjenesten brukes i forhold til tidligere og mer tradisjonell TV-bruk. Med økende valgmuligheter dannes subkulturer basert på interesse og livsstil i stedet for parametere som bosted og familietradisjoner. Siden man med nett-TV får muligheten til å "zappe" mellom programmer i stedet for kanaler står man friere til å kunne definere sin egen medie- eller til og med medierte virkelighet. I en mediert virkelighet der alle har mulighet til å lage sin egen tv-kanal over Internett oppstår en utradisjonell maktforskyvning fra de menneskene som vanligvis har hatt lettere tilgang på medieoppmerksomhet til alle som har lyst til å formidle noe til verden. Samtidig kommer man ikke bort fra at de som lager profesjonelt innhold i både tradisjonelt fjernsyn og nett-TV sannsynligvis vil forbli de samme og ha juridisk beskyttelse gjennom åndsverksloven.

En forutsetning for å kunne benytte seg av nett-tv er at man har bra internett-tilgang. I følge ssb har 72 prosent av husholdningene i Norge PC og 60 prosent har internett-tilgang. 30 prosent av husholdningene er tilknyttet en eller annen form for bredbånd. Når det digitale bakkenettet bygges ut må allemenkringkastingen nå ut til alle. Dette er noe politikerne er enige om for ikke å skape enda større digitale skiller.

Per september 2002 hadde ca. 61 prosent av norske husstander, ca. 65 prosent av norske bedrifter, og ca. 47 prosent av offentlige institusjoner tilbud om bredbånd i følge samferdselsdepartementet. Vi ønsker å se sammenhengen av bredbåndstilgang og bruk av nett-tv, og bruksmønstre.

Konklusjonen prøver å trekke noen store linjer og gå konkret inn på de som eier og de som styrer utviklingen for å se hva som om nett-TV er et forbigående fenomen eller om det har kommet for å bli.